

UZASADNIENIE

We wniosku złożonym 9 grudnia 2013 roku B. W. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego domagał się zniesienia współwłasności spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) przez przyznanie go wraz z wkładem budowlanym wnioskodawcy ze spłatą na rzecz uczestnika M. C. (1) w wysokości 20.000 Zł Nadto domagał się wydania lokalu w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik nie zgodził się ze sposobem podziału prawa, wniósł o przyznanie w całości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego

Postanowieniem z 11 lutego 2014 roku Sąd ustanowił dla uczestnika pełnomocnika z urzędu, zaś postanowieniem z 19 marca 2014 roku wezwać do udziału w sprawie Miasto Ł..

W piśmie z 5 czerwca 2014 roku pełnomocnik M. C. (1) wniósł o stwierdzenie na podstawie art. 82 k.c. że umowa darowizny zawartą przed notariuszem A. S. w dniu 29 października 2009 roku jest nieważna, a nadto o przyznanie lokalu uczestnikowi ze spłatą na rzecz wnioskodawcy w wysokości 80000 zł (przy przyjęciu wartości całego prawa na 120000 zł, udziału uczestnika 20000 zł- 1/6x 120000 zł- oraz potrącenia roszczenia z tytułu zachowku po B. C. (1) 20000 zł), ew. w razie przyznania lokalu wnioskodawcy, o ustalenie, że uczestnikowi przysługuje prawo do lokalu socjalnego i wstrzymanie opróżnienia lokalu do czasu złożenia oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Postanowieniem z 30 kwietnia 2015 roku Sąd zniósł współwłasność prawa do lokalu o wartości 12.8127 zł poprzez przyznanie go w całości wnioskodawcy ze spłatą na rzecz uczestnika w wysokości 1/6 wwv wartości, nakazał wydanie lokalu wnioskodawcy w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia, oddalił wniosek o ustalenie, że uczestnikowi przysługuje prawo do lokalu socjalnego, przyznał pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenie, obciążył wnioskodawcę i uczestnika kosztami sądowymi wyłożonymi przez Skarb Państwa i oddalił ich wzajemne wnioski o zasądzenie kosztów postępowania. Postanowieniem z 6 kwietnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił powyższe postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania pozostawiając sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu wskazano na konieczność odniesienia się przy ponownym rozpoznaniu sprawy do zarzutu nieważności umowy darowizny oraz zapewnienia prawidłowego kręgu osób zainteresowanych.

W dniu 30 kwietnia 2015 roku M. C. (1) wniósł do Sądu Okręgowego w Łodzi pozew o ustalenie nieważności umowy darowizny zawartej przed notariuszem A. S. w dniu 29 października 2009 roku Repertorium A Nr- (...) na podstawie art. 82 kc. B. W. wniósł o oddalenie powództwa. Postanowieniem z 29 stycznia 2016 roku na podstawie art. 618§2 k.p.c. sprawa została przekazana do dalszego rozpoznania do niniejszej sprawy.

W dniu 3 stycznia 2017 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie E. W. (1).

W piśmie z 23 lutego 2017 roku uczestniczka E. W. (1) przyłączyła się do stanowiska zawartego we wniosku.

W piśmie z 5 maja 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie od M. C. (1) kwoty 15.000 zł (bez odsetek) tytułem wynagrodzenia za bezprawne korzystanie z lokalu w okresie od 1 marca 2016 roku do 5 maja 2017 roku. Wskazano, że uczestnik zajmuje cały lokal i uniemożliwia korzystanie z niego przez wnioskodawcę.

Pełnomocnik M. C. (1) wniósł o oddalenie powyższego żądania wskazując, że uczestnik proponował wnioskodawcy wspólne zamieszkiwanie i wskazywał, że zajmuje i będzie zajmować wyłącznie mniejszy pokój, nadto do końca marca 2016 roku przebywał w zakładzie karny, a więc za ten miesiąc żądanie jest niezasadne także z tego powodu. Wreszcie wskazano, że żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, gdyż uczestnik jest w wieku emerytalnym bez emerytury i nie otrzymał żadnej korzyści z majątku spadkowego po matce. Rzeczy znajdujące się w innych

pomieszczeniach niż mały pokój, to rzeczy uczestnika, które mogą zostać usunięte w każdej chwili ale także rzeczy pozostałe po rodzicach. Wnioskodawca nie został pozbawiony posiadania, po prostu nie chce korzystać z lokalu. Nadto wskazano, że do pisma obejmującego żądanie zapłaty kwoty 15000 zł załączono dowody przelewów z okresu przed 1 marca 2016 roku.

W piśmie z 26 marca 2018 roku, doręczonym pełn. uczestnika 25 kwietnia 2018 roku, pełn. wnioskodawcy zmienił żądanie zapłaty w ten sposób, że domagał się kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu odpisu pisma tytułem wynagrodzenia za bezprawne korzystanie z lokalu za okres od 1 marca 2016 roku do 26 marca 2018 roku, a nadto wniósł o zasądzenie kwoty 15.800 zł tytułem wszystkich poniesionych w ogóle (wg załączonych dowodów zapłaty uiszczając opłaty od 17 września 2015 roku) przez wnioskodawcę wydatków za lokal za okres do 26 marca 2018 roku na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu odpisu pisma (doręczenie odpisu pisma nastąpiło 25 kwietnia 2018 roku).

W piśmie z 22 maja 2019 roku pełnomocnik uczestnika Miasta Ł. wniósł o ustalenie, że uczestnikowi nie przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego.

W piśmie z 29 maja 2019 roku pełnomocnik wnioskodawcy ponownie zmienił żądanie zapłaty w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od uczestnika kwoty 45602,27 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 28829,71 zł od dnia następnego po doręczeniu pisma z 26 marca 2018 roku oraz od kwoty 16772,56 zł o dnia następnego po doręczeniu niniejszego pisma (co nastąpiło na rozprawie 29 maja 2019 roku), tytułem czynszu możliwego do uzyskania oraz poniesionych wydatków na lokal, za okres od 1 marca 2016 roku do maja 2019 roku, w 5/6 części.

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił żądanie M. C. (1) ustalenia nieważności umowy darowizny zawartej przed notariuszem A. S. w dniu 29 października 2009 roku Repertorium A Nr- (...) oraz zniósł

współwłasność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ulicy (...) w ten sposób, że prawo to wraz z wkładem budowlanym przyznać wnioskodawcy;

Sąd I instancji zasądził od M. C. (1) na rzecz wnioskodawcy kwotę 21172,27 złote z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- a) 4399,71 złotych od dnia 26 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;
- b) (...),5 złotych od dnia 30 maja 2019 roku do dnia zapłaty.

Sąd I instancji nakazał M. C. (1) opróżnienie lokalu mieszkalnego numer (...), położonego w Ł. przy ulicy (...) i wydanie go wnioskodawcy w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia, przy czym ustalił, że M. C. (1) przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego i nakazał wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia M. C. (1) przez Miasto Ł. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Sąd I instancji zasądził tytułem zwrotu kosztów postępowania na rzecz wnioskodawcy od M. C. (1) kwotę 166 złotych nadto zwrócił wnioskodawcy z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 800 złotych, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Sąd I instancji przyznał r. pr. B. K. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu M. C. (1) w postępowaniu przed sądem I instancji kwotę 2952 złote oraz w postępowaniu przed sądem II instancji kwotę 1476 złotych, które wypłacić z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi.

Nadto, Sąd I instancji obciążył tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi wnioskodawcę kwotą (...),43 i nie obciążył M. C. (1) tymczasowo wyłożonymi wydatkami przez Skarb Państwa- Sądu Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi.

Uczestnik M. C. (1) złożył apelację od rozstrzygnięcia zawartego w punktach 1,2,3 i 7 postanowienia Sądu I instancji.

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisów prawa materialnego :

1.art. 206 k.c. w zw. z art. 207 k.c. w zw. z art. 225 k.c. w zw. z art. 224 § 2 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji zasądzenie wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy w sytuacji, w której wnioskodawca i uczestnik postępowania E. W. (1) nie zostali pozbawieni, lub bezprawnie niedopuszczeni do współposiadania i korzystania z rzeczy wspólnej, a sam wnioskodawca nie chciał mieszkać w mieszkaniu stanowiącym współwłasność, ponieważ najmuje większy lokal od Miasta Ł., a chciał jedynie wynająć mieszkanie nr (...) położone w Ł. przy ul. (...) w Ł. i czerpać z niego korzyści, przy czym uczestnik postępowania nie dysponował innym lokalem mieszkalnym, do które mógłby się wyprowadzić ;

2.art. 207 k.c. poprzez błędną jego wykładnię polegającą na tym, że jako wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną należy uznać kwoty należne Spółdzielni bez względu na to, w jakiej wysokości poniósł je wnioskodawca, podczas gdy prawidłowa interpretacja tego przepisu powinna sprowadzać się do zaliczenia jako wydatków i ciężarów poniesionych przez wnioskodawcę, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego zastosowania tego przepisu.

Skarżący zarzucił także rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy:

art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez:

1. wyprowadzenie z materiału dowodowego niepoprawnych logicznie wniosków i ustalenie okoliczności, że „ Cały lokal, wszystkie pomieszczenia zajmuje od 1966 r. M. C. (1) – trzecia strona uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, podczas gdy ani wnioskodawca ani uczestnicy postępowania, ani świadkowie nie złożyli zeznań tej treści;

2. brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegający na pominięciu okoliczności, potwierdzonej zeznaniami uczestników postępowania E. W. (1) i M. C. (1), że meble w dużym pokoju są meblami pozostałymi po B. C. (2) i jej mężu i w konsekwencji ustalenia, że uczestnik zajmuje cały lokal,

3.brak wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie zeznań uczestnika postępowania M. C. (1) (nagranie z dnia 21 marca 2018r. – od 01:39:41), że proponował wnioskodawcy korzystanie z dużego pokoju, a także dowodu z dokumentów w postaci pisma uczestnika postępowania M. C. (1) z dnia 4 lipca 2016r. – załącznik do pisma pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 5 maja 2017r. , co spowodowało, że Sąd I instancji nie ustalił, że uczestnik postępowania M. C. (1) proponował korzystanie z dużego pokoju wnioskodawcy począwszy od kwietnia 2016r.,

4.art. 217 § 1 i 3 w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez niedopuszczenie prawidłowo zgłoszonego dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu psychiatrii na okoliczność zdolności B. C. (2) do swobodnego i świadomego powzięcia decyzji i wyrażenia woli w chwili zawarcia umowy darowizny w dniu 29 października 2009r., podczas gdy dowód ten dotyczył okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a sporne okoliczności nie zostały dostatecznie wyjaśnione;

5.art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez nie wskazanie w uzasadnieniu postanowienia przyczyn, dla których Sąd I instancji odmówiła mocy dowodowej zeznaniom uczestnika M. C. (1) w zakresie w jakim zeznał, w jaki sposób korzystał z mieszkania nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) oraz, że proponował wnioskodawcy współkorzystanie z mieszkania tj. dużego pokoju, a także przyczyn, dla których uznał, że opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii prof. dr hab. J. K. jest kompletna i dostatecznie jasna w świetle zgromadzonego materiału dowodowego.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1.zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie nieważności umowy darowizny zawartej pomiędzy B. C. (2) a B. W. przed notariuszem A. S. w dniu 29 października 2009r. Repertorium A Nr 16950/09 oraz poprzez zniesienie

współwłasności spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ulicy (...) w ten sposób, że prawo to przyznać wnioskodawcy oraz zasądzić od wnioskodawcy na rzecz M. C. (1) kwotę 73290,50 zł, a także poprzez oddalenie roszczenia zasądzenia od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwoty 45.602,27 zł z tytułu czynszu możliwego do zyskania oraz poniesionych wydatków na lokal za okres od dnia 1 marca 2016r. do maja 2019r. w 5/6 częściach;

2.zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania M. C. (1) zwrotu kosztów postępowania w obu instancjach w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

3.przyznanej radcy prawnemu B. K. kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji w wysokości 150% stawki określonej w rozporządzeniu, przy czym pełnomocnik oświadczyła, że koszty te nie zostały zapłacone w całości ani w części;

4.zwolnienie uczestnika postępowania M. C. (1) od kosztów sądowych ;

5.na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 162 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. skarżący wniósł o rozpoznanie postanowienia Sądu I instancji z dnia 21 marca 2018r. tj. postanowienia o oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu psychiatrii na okoliczność zdolności B. C. (2) do świadomego i swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenia woli zawarcia umowy darowizny w dniu 29 października 2009r. i wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu psychiatrii na okoliczności wskazane w piśmie pełnomocnika uczestnika postępowania z dnia 21 listopada 2017r..

Z ostrożności skarżący wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania przed Sądem II instancji z uwagi na trudną sytuację życiową i materialną.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od uczestnika M. C. (1) kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Wnioskodawca zaskarżył postanowienie Sądu I instancji w części – tj. w zakresie kwoty 24.430 zł stanowiącej niezasadną część roszczenia o wynagrodzenie za bezprawne korzystanie z prawa „ponad udział” przez uczestnika tj. w zakresie punktu 3. postanowienia.

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego tj.:

- przepisu art. 498 § 1 i § 2 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie,

- przepisu art. 499 zd.1 k.c. poprzez jego niezastosowanie,

i w konsekwencji „zbilansowanie” kwoty 45.602,27 zł należnej wnioskodawcy tytułem wynagrodzenia za korzystanie przez M. C. (1) przysługującego uczestnikom prawa do lokalu „ponad udział” uczestnika z należną uczestnikowi kwota 24.430 zł tytułem spłaty, w sytuacji gdy żaden z uczestników nie złożył oświadczenia o potrąceniu swoich wierzytelności i w konsekwencji wierzytelność wnioskodawcy nie uległa częściowemu umorzeniu do kwoty 21172,27 zł zasądzonej przez Sąd I instancji.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1.zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 3. i podwyższenie zasądzonej kwoty do kwoty 45.602,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w ten sposób, że:

a. od kwot 28.829,71 zł od dnia 26 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty,

b. od kwoty 16772,56 zł od dnia 30 maja 2019r. do dnia zapłaty;

2.zasądzenie od uczestnika M. C. (1) na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego.

Nadto, skarżący rozszerzył zgłoszone żądanie zasądzenia od uczestnika M. C. (1) na rzecz wnioskodawcy kwoty 1171,08zł miesięcznie, stanowiącego wynagrodzenia za bezprawne korzystanie przez uczestnika z przedmiotowego lokalu w okresie od dnia 1 czerwca 2019r. do miesiąca wydania przez Sąd Okręgowy merytorycznego postanowienia w sprawie w ten sposób, że wniósł o zasądzenie dodatkowo od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwoty 117, 08 zł za miesiąc czerwiec 2019r. oraz z tego samego tytułu kwot po 1171,08 zł za każdy miesiąc aż do wydania orzeczenia przez Sąd II instancji do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na apelację uczestnik M. C. (2) cel C. wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej. Nadto, skarżący wniósł o zasądzenie na rzecz uczestnika zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. Uczestnik wniósł o dopuszczenie dowodu z zaświadczenia wystawionego przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Osiedle (...)” w Ł. z dnia 12 sierpnia 2019r. o wysokości dodatku mieszkaniowego, jaki został przekazany Spółdzielni przez Prezydenta Miasta Ł. na rzecz uczestnika M. C. (1).

W piśmie procesowym z dnia 7 stycznia 2020r. wnioskodawca wniósł o :

1.dopuszczenie dowodów z zeznań świadka M. P. , przesłuchania stron oraz dokumentacji zdjęciowej, dla wykazania dalszego bezprawnego zajmowania lokalu mieszkalnego przez uczestnika, nieudostępniania lokalu do współkorzystania i współposiadania, pomimo deklaracji uczestnika wydania spornego lokalu w zakresie odpowiadającemu wnioskodawcy udziałowi, stanu estetycznego i sanitarnego lokalu.

W piśmie z dnia 12 lutego 2020r. pełnomocnik uczestnika M. C. (1) podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, wnioski dowodowe zgłoszone przez wnioskodawcę pozostawił do uznania sądu, wskazując jedynie, że wnioskodawca nie chce współkorzystać z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) wizyta wnioskodawcy w lokalu w dniu 11 listopada 2019r. była spowodowana pismem M. C. (1) z dnia 11 września 2019r. i miała jedynie na celu przygotowanie dowodów dla potrzeb niniejszego postępowania.

Uczestnik wniósł o dopuszczenie dowodu z pisma z dnia 11 września 2019r. wraz z dowodem nadania na dres wnioskodawcy, na okoliczność złożenia przez M. C. (1) propozycji wspólnego korzystania z lokalu lub wynajęcia dużego pokoju.

Na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2021r. pełnomocnik wnioskodawcy rozszerzył żądanie z tytułu odszkodowania za bezprawne korzystanie przez uczestnika z przedmiotowego lokalu mieszkalnego za okres od dnia 1 czerwca 2019r. do dnia 29 kwietnia 2021r. o kwotę 26.895,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w sposób następujący:

1. w zakresie kwoty 21.079,50 zł od dnia 2 grudnia 2020r,
2. w zakresie kwoty 5816,38 zł od dnia wydania przez Sąd Okręgowy w Łodzi merytorycznego rozstrzygnięcia.

Na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2021r. pełnomocnik uczestnika wniósł o dokonanie aktualizacji wyceny lokalu, z uwagi na to, że biegł sądowa z zakresu szacowania nieruchomości R. S. sporządziła opinię w dniu 20 sierpnia 2018r., a transakcje przyjęte do wyceny dokonanej metodą korygowania ceny, w podejściu porównawczym miały miejsce od dnia 6 kwietnia 2018r. do dnia 26 lipca 2018r. W tym stanie rzeczy zachodziła konieczność ustalenia aktualnej wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2021r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. P. zgłoszony w piśmie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 7 stycznia 2021r.

W piśmie z dnia 15 maja 2021r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu (...) dla określenia wysokości stawek rynkowych za korzystanie z lokalu nr (...) położonego w Ł.

, przy ul. (...) w okresie od dnia 1 sierpnia 2018r. do dnia wydania opinii (możliwych do uzyskania stawek czynszu w ramach stosunku najmu).

Postanowieniem z dnia 25 maja 2021r. Sąd Okręgowy dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłej z zakresu szacunku nieruchomości R. Z. na okoliczność ustalenia aktualnej wartości spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), położonego w Ł. przy ulicy (...).

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2021r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej R. S. na okoliczność określenia stawek rynkowych za korzystanie z lokalu nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...).

W piśmie procesowym z dnia 31 sierpnia 2021r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie kwoty 31.619,16 zł tytułem wynagrodzenia za korzystanie z przedmiotowego lokalu za okres od dnia 1 czerwca 2019r. do dnia 31 sierpnia 2021r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

a.21.079,44 zł - od dnia 2 grudnia 2020r. do dnia zapłaty,

b.5855,40 zł od dnia 4 maja 2021r. do dnia zapłaty,

c.4684,32 zł od dnia 4 września 2021r. do dnia zapłaty.

Nadto, wnioskodawca wniósł o rozłożenie na 8 rat zasądzonej ewentualnie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika M. C. (1) spłaty – płatnych w następujący sposób:

pierwsza rata w wysokości 10.000 zł – płatna w terminie miesiąca od dnia wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy, pozostała kwota rozłożona na 7 równych rat, płatnych do dnia 30 września każdego roku, począwszy od dnia 30 września 2022r.

W piśmie procesowym z dnia 10 września 2021r. pełnomocnik uczestnika M. C. (1) podtrzymała apelację wywiedzioną przez uczestnika, wniosła o oddalenie w całości apelacji wywiedzionej przez wnioskodawcę, w tym o oddalenie wniosku o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy od uczestnika postępowania wskazanych przez wnioskodawcę dalszych kwot z tytułu wynagrodzenia za bezbarwne korzystanie przez uczestnika z lokalu „ponad udział”. Nadto, o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania zwrotu kosztów postępowania w obu instancjach, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz przyznanie pełnomocnikowi uczestnika kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przez Sądem II instancji w wysokości 150 % stawki określonej w rozporządzeniu, przy czym pełnomocnik oświadczyła, że koszty te nie zostały ani w całości ani w części;

Pełnomocnik uczestnika wniosła także o dopuszczenie dowodu z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. z dnia 10 maja 2021r. w celu wykazania, że dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi postępowania od września 2019r. do maja 2021 r. przewyższał kwotę 1/6 opłat za mieszkanie naliczanych przez Spółdzielnię.

Z ostrożności pełnomocnik uczestnika wniosła o nieobciążanie M. C. (1) kosztami postępowania przed Sądem II instancji z uwagi na jego trudną sytuację życiową i materialną na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 10 września 2021r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł własną apelację wniósł o oddalenie apelacji uczestnika.

Sąd Okręgowy dokonał następujących ustaleń stanu faktycznego:

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) wraz z wkładem budowlanym należało do majątku wspólnego K. i B. małż. C. vel C.. K. C. zmarł 11 sierpnia 2008 roku, a spadek po nim po 1/3 części nabyli: żona B., córka E. W. (1) oraz syn M. C. (1). Umową darowizny zawartą przed notariuszem A. S. w dniu 29 października 2009 roku Repertorium A Nr- (...) B. C. (2) przekazała B. W. cały swój udział w tym prawie

wraz z wkładem budowlanym wynoszący 4/6 (3/6 jako jej udział w majątku wspólnym i 1/6 z tytułu dziedziczenia) zaś E. W. (1) cały swój udział w tym prawie wraz z wkładem budowlanym wynoszący 1/6).

(postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po K. C. k. 7, akt notarialny k. 9, 10, zaświadczenie SM „Osiedle (...)” w Ł. k. 8)

Stan psychiczny B. C. (2) pozwalał jej na świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli w czasie sporządzania umowy darowizny w dniu 29 października 2009 roku.

(zeznania świadków: U. W. k. 577, J. S. k. 577- 578, K. M. k. 578, T. P. k. 634- 635, A. S. k. 635- 636, przesłuchanie: wnioskodawcy k. 636- 637, uczestników: E. W. k. 637- 638, M. C. vel C. k. 638- 639; dokumentacja medyczna k. 304- 306, 327- 376, 379- 463, 476- 490, 500- 504, 506- 508, 711, 712, opinia pisemna biegłego lekarza psychiatry: podstawowa k. 642- 648, uzupełniająca k. 727- 728)

B. C. (2) zmarła 6 sierpnia 2013 roku, a spadek po niej na podstawie ustawy nabyły dzieci: E. W. (1) i M. C. (1) po 1/2 części każde z nich (postanowienie k. 592).

M. C. (1) zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu wraz z B. C. (2) po 2009r. (zeznania uczestnika –k. 639).

W okresie od dnia 8 maja 2014 do 31marca 2016r. uczestnik M. C. (1) przebywał w zakładzie karnym w G. (notatka urzędowa z dnia 30 maja 2014r. – k. 40, oświadczenie uczestnika –k. 75, notatka –k. 620).

W okresie pobytu uczestnika w zakładzie karnym klucze do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) były w posiadaniu wnioskodawcy, uczestnika M. C. (1) oraz uczestniczki E. W. (1). W okresie pobytu uczestnika w zakładzie karnym wnioskodawca nie wynajmował tego lokalu (okoliczność bezsporna).

Wnioskodawca do chwili obecnej dysponuje kluczami do przedmiotowego lokalu (okoliczność bezsporna).

W dużym pokoju znajdują się meble, które zakupiła B. C. (2) wraz z mężem.(okoliczność bezsporna).

W chwili obecnej w dużym pokoju oprócz mebli znajdują się trzy gitary należące do uczestnika postępowania M. C. (1) i głośnik – sprzęt ten może być w każdej chwili na życzenie wnioskodawcy usunięty z dużego pokoju (dokumentacja zdjęciowa –k.953-954, zeznania M. C. vel C. nagranie –k.1121 00:25:38 – 00:39:29).

Do dnia 25 lutego 2016r. B. W. nigdy nie korzystał z tego lokalu. Nie zwracał się również do M. C. (1), aby mu ten lokal udostępnił do korzystania, gdyż nie miał takiej potrzeby (zeznania B. Wypycha –k.150).

Pismem z dnia 26 lutego 2016r. wnioskodawca wezwał uczestnika do wydania lokalu mieszkalnego. W tym czasie uczestnik przebywał jeszcze w zakładzie karnym w G. (pismo –k.687)

Po opuszczeniu zakładu karnego uczestnik M. C. (1) pismem z dnia 11 kwietnia 2016r. zaproponował wnioskodawcy, aby w przedmiotowym mieszkaniu wnioskodawca zajął większy pokój i wspólnie z uczestnikiem korzystał z łazienki i kuchni (pismo –k. 676).

B. W. nigdy nie planował wprowadzenia się do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Wnioskodawca zamieszkuje w lokalu mieszkalnym o pow. 63 m² wraz z żoną i dziećmi, lokal ten wynajmuje od Gminy Ł. (zeznania B. Wypycha złożone na rozprawie w dniu 10 września 2021r. nagranie –k.1121, 00:12:09 do 00:25:37).

Uczestnik proponował wnioskodawcy, aby wynajął duży pokój na wolnym rynku, wnioskodawca na to się nie zgodził (zeznania uczestnika na rozprawie w dniu 10 września 2021r nagranie –k.1121, 00:25:38 – 00:39:29).

Aktualna wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) wynosi 218.000 zł (opinia biegłej sadowej z zakresu szacunku nieruchomości R. S. –k. 1044 – 1060).

W okresie od dnia 1 marca do 30 lipca 2016r. należności z tytułu kosztów eksploatacji na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. uiszczal jedynie wnioskodawca. W tym okresie wnioskodawca wpłacił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. kwotę 1500 zł (wpłaty: 300 zł w dniu 4 marca (...), 500 zł w dniu 23 marca 2016, 400 zł w dniu 10 maja 2016r. oraz 300 zł w dniu 14 lipca 2016 r.).

Poczynając od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia 31 grudnia 2016 opłaty eksploatacyjne za lokal zamknęły się kwotą 1647zł 85 gr (5 x 329, 57 zł), przy czym, poczynając od dnia 1 sierpnia 2016r. uczestnik M. C. (1) otrzymywał dodatek mieszkaniowy przekazywany bezpośrednio Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł.. W okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2016r. z tego tytułu przekazano Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. kwotę 1150,32 zł (47% opłat) (wyciąg z konta Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedle (...) załączony do pisma pełnomocnika wnioskodawcy –k.670-671).

W okresie od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r. łączna wysokość opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal należnych Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)’ w Ł. wyniosła (...).02 zł, z czego dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi pokrył kwotę 2292,85 zł. (ok.47% opłat).

W okresie od dnia 1 stycznia 2018r. do dnia 31 grudnia 2018r. łączna wysokość opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal należnych Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. wyniosła 4986,24 zł , z czego dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi pokrył kwotę 2722,50 zł. (ok.54% opłat).

W okresie od dnia 1 stycznia 2019r. do dnia 31 grudnia 2019r. łączna wysokość opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal należnych Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. wyniosła 4178,29 zł , z czego dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi pokrył kwotę 2531,61 zł. (ok.60 % opłat).

W okresie od dnia 1 stycznia 2020r. do dnia 31 grudnia 2020r. łączna wysokość opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal należnych Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. wyniosła 4430,76 zł , z czego dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi pokrył kwotę 2647,22 zł. (ok.65 % opłat).

W okresie od dnia 1 stycznia 2021r. do dnia 31 maja 2021r. łączna wysokość opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal należnych Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. wyniosła 1742,55 zł , z czego dodatek mieszkaniowy przyznany uczestnikowi pokrył kwotę 1061,73 zł. (ok.65 % opłat).Od dnia 2 czerwca 2021r. wysokość opłat wyniosła 380,25 zł miesięcznie (pismo Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...) „ w Ł. –k. 1023, k. 1024.

Na chwilę zamknięcia rozprawy przez Sądem Okręgowym w Łodzi uczestnik w dalszym ciągu otrzymuje dodatek mieszkaniowy przekazywany Spółdzielni Osiedle (...) w Ł.. Wysokość dodatku mieszkaniowego w okresie od marca 2021r. wynosiła 212,27 zł miesięcznie (pismo –k.1118, zeznania uczestnika złożone na rozprawie w dniu 10 września 2021r. nagranie –k. 1121 00:25:38 do 00:39;29).

Zarówno B. W. jak i jego żona pracują. W toku postępowania przed Sądem I instancji wnioskodawca wskazał, że ma umowę o pracę na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 3000 zł netto, w 2015 roku podjął dodatkową pracę na umowę zlecenia, aby mieć środki na opłacanie lokalu przy ul. (...) z wynagrodzeniem 600- 1000 zł miesięcznie netto. Żona ma wynagrodzenie 2500 zł netto. Otrzymują świadczenie 500+. Nie mają innych źródeł dochodu i oszczędności (przesłuchanie stron przez Sądem I instancji k. 873- 874).

W chwili obecnej wnioskodawca zarabia ok. 3400 netto, na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Łodzi w dniu 10 września 2021r. nie był w stanie wskazać wysokości dochodów żony. Nie jest obciążony kredytem hipotecznym. Trzy lata temu zaciągnął kredyt konsumpcyjny w kwocie 45.000 zł, kredyt ten został częściowo spłacony (zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 10 września 2021r. 00:12:09 do 00:25:37)

M. C. (1), ma 73 lata, nie pobiera renty ani emerytury, nie jest zarejestrowany jako bezrobotny. Korzysta z zasiłku stałego 468,03 zł z uwagi na wiek oraz celowego na żywność 50 zł. Jest zdrowy, lecz się jedynie na serce. Nie ma innego lokalu, w którym mógłby mieszkać.

(pismo ZUS k. 844, pismo z PUP k. 846, pismo z MOPS k. 847, przesłuchanie stron k. 873- 874)

Czasami uczestnik dorabia sobie graniem na gitarze elektrycznej. Przed pandemią dostawał za to paczki żywnościowe, czasami pieniądze (zeznania uczestnika na rozprawie w dniu 10 września 2021r. nagranie k.1121 00:25:38 – 00:39:29).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika M. C. (1) była w części uzasadniona.

Z uwagi na zakres zaskarżenia zarówno apelacją uczestnika jak i wnioskodawcy, rozważania Sądu Okręgowego skoncentrowane zostały na zarzutach obu apelacji. W zakresie w jakim postanowienie Sądu I instancji nie było skarżone, zarówno ustalenia stanu faktycznego jak i rozważania Sądu I instancji, Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania,

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, wnioskodawca i uczestnik postępowania byli współwłaścicielami przedmiotowego spółdzielczego własnościowego praw do lokalu mieszkalnego w 5/6 wnioskodawca i 1/6 uczestnik.

Stosownie do 210 § 1 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności.

Uczestnik w apelacji nie kwestionował sposobu zniesienia współwłasności poprzez przyznanie nieruchomości wspólnej wnioskodawcy ze splatą na rzecz uczestnika.

W przedmiotowej sprawie uczestnik postępowania kwestionował wysokość przysługującego mu udziału w nieruchomości wspólnej, a w konsekwencji wysokość należnej mu splaty.

W ocenie Sadu Okręgowego, Sąd I instancji w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy prawidłowo ustalił wysokość udziału we współwłasności w proporcjach 5/6 na rzecz wnioskodawcy i 1/6 na rzecz uczestnika.

Jak wynika z opinii biegłej sądowej do spraw szacunku nieruchomości R. S. wartość własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) wynosiła 218.000 zł, zatem udział w tym prawie uczestnika stanowi kwota 36.333,33 zł (1/6 z kwoty 218.000 zł).

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w zakresie ustalenia wysokości splaty należnej od wnioskodawcy na rzecz uczestnika i ustalił wysokość tej splaty na kwotę 36.333,33 zł.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca po modyfikacjach zgłosił do rozliczenia poniesione przez siebie koszty z tytułu opłat eksploatacyjnych za przedmiotowy lokal za okres od dnia 1 marca 2016r. do daty rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy.

Stosownie do art. 207 k.c. pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do ich udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciel ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy, w okresie od dnia 1 marca 2016r. do dnia 31 marca 2016r. wnioskodawca poniósł w całości koszty związane z lokalem w kwocie 1500 zł. W tym stanie rzeczy uczestnik winien zwrócić wnioskodawcy 1/6 część tej kwoty tj. 250 zł. odsetki ustawowe od tej kwoty zostały zasądzone od dnia 26 kwietnia 2018r..

W pozostałym zakresie apelacja była uzasadniona, gdyż jak wynika z ustaleń stanu faktycznego poczynionych przez Sąd Okręgowy poczynając od dnia 1 sierpnia 2016r. do chwili obecnej uczestnik M. C. (1) otrzymuje dodatek mieszkaniowy, który jest przelewany na konto Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł.. Kwota dodatku mieszkaniowego pokrywała w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2016r. 70 % opłat za lokal, natomiast w latach 2017 do

2021 dodatek mieszkaniowy pokrywał w poszczególnych latach: 47% za 2017, 54% za 2018, 60 % za 2019, 65 % za 2020 i blisko 60 % za rok 2021r.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu Okręgowego, w sytuacji, gdy udział w prawie własności przedmiotowego prawa do lokalu należący do uczestnika wynosił ok. 16,7 %, opłaty, które wpłynęły na konto Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle (...)” w Ł. z tytułu dodatku mieszkaniowego przyznanego uczestnikowi znacząco przekraczały udział w prawie własności należący do uczestnika.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego, w pozostałym zakresie brak jest podstaw do obciążania uczestnika obowiązkiem zwrotu opłat eksploatacyjnych na rzecz wnioskodawcy.

W ocenie Sądu Okręgowego, bezzasadne jest także żądanie obciążenia uczestnika odszkodowaniem za korzystanie z prawa własności lokalu mieszkalnego „ponad udział”.

Stosownie do art. 206 k.c. każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, zarówno uczestnik jak i wnioskodawca są współwłaścicielami własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego o pow.41,39m². Wnioskodawca dysponuje wraz z rodziną dużo większym lokalem mieszkalnym (o pow. 63m²). Z ustaleń stanu faktycznego poczynionych przez Sąd Okręgowy wynika, że wnioskodawca nigdy nie zamierzał zamieszkać w przedmiotowym lokalu mieszkalnym, nie był zainteresowany wynajmem jedynie dużego pokoju. Jedynym sposobem korzystania z prawa własności, jaki zakładał wnioskodawca był najem na wolnym rynku całego lokalu mieszkalnego. Sposób, w jaki wnioskodawca chciał korzystać z lokalu mieszkalnego nie dał się pogodzić ze współkorzystaniem z tego lokalu przez uczestnika M. C. (1), który nie ma innego lokalu mieszkalnego, w którym mógłby zamieszkać, a jako współwłaściciel miał także prawo korzystać z przedmiotowego lokalu mieszkalnego.

W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, żądanie odszkodowania za korzystanie z lokalu mieszkalnego „ponad udział” przez uczestnika z odwołaniem się do wysokości czynszu najmu tego lokalu na wolnym rynku, było całkowicie bezzasadne, w sytuacji, gdy uczestnik nie wyrażał zgody na wynajęcie całego lokalu mieszkalnego, w którym sam zamieszkiwał.

Opinia biegłej sądowej R. S. w części dotyczącej możliwości uzyskania wysokości czynszu najmu całego lokalu mieszkalnego na wolnym rynku była całkowicie zbędna dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i została pominięta przez Sąd Okręgowy przy ustaleniach stanu faktycznego (art. 227 k.p.c.). Z tej też przyczyny Sąd Okręgowy oddalił wniosek wnioskodawcy zgłoszony na etapie postępowania przed Sądem II instancji w zakresie zlecenia biegłej przeprowadzenia dowodu z uzupełniającej opinii w zakresie wysokości odszkodowania za korzystanie przez uczestnika ponad udział na etapie postępowania apelacyjnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, bezprzedmiotowym było ustalenie hipotetycznej wielkości możliwego do uzyskania czynszu za przedmiotowy lokal mieszkalny na wolnym rynku, w sytuacji gdy korzystanie z przedmiotowego lokalu przez wnioskodawcę poprzez wynajęcie całego lokalu mieszkalnego nie dało pogodzić się z uprawnieniem do korzystania z tego lokalu przez uczestnika.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do twierdzenia, że wnioskodawca chciał - poza wynajęciem całego lokalu na wolnym rynku - w jakikolwiek inny sposób korzystać z przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Taka teza była zawarta w piśmie z dnia 26 lutego 2016r. (pismo –k. 687), niemniej jednak teza ta pozostaje w sprzeczności z zeznaniami samego wnioskodawcy, który wprost zeznał, że nie zamierzał zamieszkać w tym lokalu.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2021r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. P. na okoliczność bezprawnego zajmowania przez uczestnika całego lokalu, nieudostępnienia wnioskodawcy lokalu do współkorzystania i współposiadania stanu estetycznego lokalu oraz wyposażenia technicznego.

Zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzenie tego dowodu było zbędne ar. 227 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), w sytuacji gdy wnioskodawca nie wykazał że chciał - poza wynajęciem całego lokalu na wolnym rynku - w jakikolwiek inny sposób korzystać z przedmiotowego lokalu mieszkalnego, a jest okolicznością niekwestionowaną przez wnioskodawcę, że nie miał zamiaru w tym lokalu zamieszkać. Uczestnik M. C. (1) nie kwestionował, że mieszka w przedmiotowym lokalu, zaś w dużym pokoju podczas wizyty wnioskodawcy wraz z M. P. znajdował się sprzęt muzyczny należący do uczestnika.

Wnioskodawca w toku postępowania zarówno przed Sądem I jak i II instancji nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, że chciał w inny sposób niż wynajęcie całego lokalu mieszkalnego, korzystać z tego lokalu. W szczególności, wnioskodawca nie udowodnił, że starał się wynająć większy pokój w tym lokalu mieszkalnym – czemu przecież nie sprzeciwiał się uczestnik postępowania. Wnioskodawca w tym zakresie nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w omawianym zakresie zmienił zaskarżone postanowienie.

W pozostałym zakresie apelacja uczestnika nie jest zasadna.

Uczestnik zarzucał nieważność umowy darowizny w zakresie, w jakim udziały w prawie do lokalu przekazała wnioskodawcy B. C. (2).

Zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w chwili zawarcia umowy darowizny B. C. (2) nie znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli, zatem nakreślony pierwotnie zakres rozpoznania sprawy, tj. zniesienie współwłasności między wnioskodawcą posiadającym udział 5/6 a M. C. (1) pozostał niezmieniony.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym w apelacji, Sąd I instancji prawidłowo oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego do spraw psychiatrii, gdyż opinia złożona w tej sprawie przez biegłego dr hab. J. K. była spójna logiczna i w pełni profesjonalna. Okoliczność, że tezy opinii są sprzeczne z twierdzeniami uczestnika nie jest wystarczająca do zakwestionowania opinii biegłego sądowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w pozostałym zakresie apelacja uczestnika podlegała oddaleniu, jako bezzasadna na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Apelacja uczestnika była bezzasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że uczestnikowi należne było odszkodowanie od uczestnika postępowania „ponad udział”, co było przedmiotem szczegółowej analizy Sądu Okręgowego przy omawianiu zasadności apelacji uczestnika w tym przedmiocie.

W piśmie procesowym z dnia 31 sierpnia 2021r. pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o rozłożenie ewentualnej spłaty na 8 rat, przy czym pierwsza rata miała być płatna w kwocie 10.000 zł w terminie jednego miesiąca od dnia wydania postanowienia, a pozostałe raty w terminach rocznych, płatnych do 30 września każdego roku poczynając od dnia 30 września 2022r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, żądanie rozłożenia zasadzonej spłaty na 8 rat rozciągniętych w czasie na 8 lat nie znajduje żadnego uzasadnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego, biorąc pod uwagę sytuacją materialną wnioskodawcy uzasadniona jest teza, że jest on w stanie zapłacić uczestnikowi tytułem spłaty kwotę 36.333,33 zł w terminie do dnia 31 grudnia 2021r.

Zarówno wnioskodawca jak i jego żona posiadają stałe źródła dochodu z tytułu wynagrodzenia za pracę, nie są obciążeni żadnymi kredytami hipotecznymi, ich sytuacja majątkowa jest na tyle dobra, że kilka lat temu byli w stanie zaciągnąć kredyt konsumpcyjny w kwocie 45.000 zł, który już częściowo spłacili. Postępowanie w przedmiotowej sprawie trwa blisko 9 lat, wnioskodawca konsekwentnie żądał przyznania prawa własności spornego prawa do lokalu i mógł liczyć się z koniecznością zabezpieczenia środków na ewentualną spłatę udziału uczestnika.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację uczestnika na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.. Zdaniem Sądu Okręgowego, w rozpoznawanej sprawie nie było podstaw od odstąpienia od zasady rozliczania kosztów postępowania w postępowaniu nieprocesowym opisanej dyspozycją tego przepisu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi z urzędu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 11 ust. 8 w zw. z § 8 pkt 6 w zw. z § 16 ust.1 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (D.U. z 2019r. poz.68).

O zwrocie wydatków na koszty opinii biegłej poniesionych w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie ar. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2020r. poz.755 ze zm.) w zw. z art. 520 § 1 k.p.c. obowiązek zwrotu tych kosztów zostać rozłożony na wnioskodawcę i uczestnika stosownie do wysokości udziałów, jakie posiadali w prawie własności przedmiotowego prawa.